

РЕШЕНИЕ

№ 3537

гр. *, 17.11.2022 г.

* ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – *АРНА, 50 СЪСТА*, в публично заседание на двадесет и първи октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Таня Кунева

при участието на секретаря Мариана Ив. Маркова
като разгледа докладваното от Таня Кунева Гражданско дело №
20213110113964 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на *. Т. *. и Ж. А. *. , с която е предявен отрицателен установителен иск **за приемане на установено** по отношение на ищците, **че Община ***, Булстат *, адрес: гр.* ул.*, **не е собственик** на избено помещение с № 20 с площ от 7,29 кв.м., находящо се в избения етаж на вход „*“, блок 12, в жк **, кв.*, гр.*, при граници на същото: тревна площ, изба на ап. 23, коридор, коридор, тревна площ, **на основание чл.124 ГПК.**

* исковата молба се излага, че ищците са съпрузи от 22.05.1977г. и от 1980г. до настоящият момент живеели на адрес гр.* кв.* ж.к.** бл.*, ап.20. Сочи се, че през 1991г. закупили апартамент 20 и принадлежащото му избено помещение № 20, от Общински народен съвет, съгласно договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на НДИ под № * от 05.07.1991г. Твърди се, че никой не е оспорвал правата върху жилището и избата, както и че от 40 години владеят избеното помещение, находящо се в избения етаж, при граници: тревна площ, изба на ап.23, коридор, коридор, тревна площ. Твърди се, че от администрацията на район *, изпратили писмо, с което оспорвали правата на ищците с твърдения, че последните ползват избеното помещение неправомерно, тъй като в документа им за собственост било посочено с площ от 7.29 кв.м. и била връчена заповед за изземването му. Счита се, че общината

не притежава правото на собственост върху владяното от ишците избено помещение с граници - тревна площ, изба на ап.23, коридор, коридор, тревна площ, на посоченото в Акт № * от 15.03.2000г. основание - чл.2 ал.1 т.6 от ЗОС, чл.156 ал.3 от ППЗДС(Д* бр.24 от 97г.), писмо № */*/22.12.98г. до Обл. управител. Излага се, че в АОС № */27.08.2020г. и АОС № */27.08.2020г. са описани избени помещения идентифицирани само с площ, а в т.8 на акт № * от 15.03.2000г. за общинска частна собственост, са посочени граници на избено помещение, различни от границите на владяното от ишците избено помещение. Настоява се, че липсва идентичност между актуваното избено помещение и собственото на ишците, което инвокира интереса им от предявяване на иск за отричане правата на ответната община. Подчертава се, че притежаваното избено помещение не е прилежащо към ап. 16, както е посочено в АОС, а прилежаща част към собствения им апартамент №20. По тези съображения моли за уважаване на иска.

* съдебно заседание ишците чрез процесуален представител поддържат предявения иск и се моли за уважаването му. Настоява се, че от ангажираните по делото доказателства, в т.ч. допуснатата СТЕ идентичност между владения от ишците имот и претендирания от общината като общинска собственост, прилежащ към апартамент №16, предмет на заповедта на заповедта на кмета за изземване от 08.09.2021 г. Сочи се, че ишците живеят и владеят апартамент в сградата, придобили го чрез закупуването му от държавата с договор от 05.07.1991 г. от ОбНС. Сочи се, че същите живеят там от 1980 г., от който момент владеят и избеното помещение. Твърди се, че никой не е предявявал претенции спрямо имота, както и същите не са се местели от едно избено помещение в друго. Настоява се, че не са ангажирани доказателства за достоверността на таблицата за определяне на цени, която да носи доказателствена информация за подлежащите на доказване факти. Сочи се, че в нея не са посочени тавански помещения, които следва да участват в образуването на идеалните части от общите части на сградата за всеки собственик. Настоява се, че вещото лице не е установило наличието на друга маза с номер 20 при границите посочени в документа за собственост от 1991 г., т.е. закупената от ишците не съществувало изобщо на място, като на това място било налично бомбоубежище. Подчертава се, че в документите за собственост на ответника няма описани граници на избените помещения. Проектът изготвен и депозиран по делото за делба на ап. 16 бил грешен и не

отговарял на фактическото положение. Живущите в ап. 16 ползвали други мази и имало достатъчно пространство, където да бъдат обособени.

* срока по чл.131 ГПК е депозиран **писмен отговор на исковата молба** от ответника, в който се излага становище за неоснователност на иска. Сочи се, че в сградата, находяща се в ж.к. **, бл.12, вх. *, кв.*, гр.*, е представен възложен, изработен и одобрен проект за доброволна делба, приет с Протокол №*, съгласно който прилежащото на ап.16 избено помещение с площ от 16.17кв.м. е заето от *. *, а съгласно представения договор ищите били собственици на ап. 20, чието избено помещение било с площ от 7,29кв.м. Излага се, че след извършената доброволна делба на общинското жилище, представляващо ап.16 са обособено две нови жилища ап.16 и ап.16а, предмет на АЧОС №*/27.08.2020 г. и №*/27.08.2020 г. Сочи се, че съобразно представения проект за изменение на кадастрална карта СОС с идентификатор * към ап. 16 е изба с площ от 7,20 кв.м. , а към ап.16а е изба с площ от 6,72кв.м., прилежащи към общинските жилища, поради което била издадена процесната **Заповед № */08.09.2021г., издадена от Кмета на район *, при община *. По тези съображения моли за отхвърляне на иска и претендира разноски. Релевира възражение за прекомерност в условие на евентуалност.**

* съдебно заседание ответникът не изпраща представител. Депозирана е писмена молба, с която претенцията се оспорва като неоснователна.

Настоящият съдебен състав на *РС като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства намира за установено следното **от фактическа страна:**

Не е спорно между страните, както е прието и с окончателния доклад по делото, че ищите са съпрузи от 22.05.1977г. и че са собственици на с.о.с. - ап.20 в гр.* кв.* ж.к.** бл.*.

идно от представения по делото договор №/05.07.1991 г. за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти, Общински народен съвет е продал на *. *. и Ж. *. недвижим имот – жилище, находящо се на адрес гр.* кв.* ж.к.** бл.*, ап.20, ведно с прилежащо избено помещение №20 с полезна площ от 7,29 кв.м., с граници на избеното помещение тр. площ, изба на ап.18, коридор, скривалище.

От представения акт №*/17.12.1990 г. се установява, че имотите,

находящи се на адрес гр. *, жил. блок * и * , общо 24 бр. апартаменти, сред които във вх. * – ап.1, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 и 24 със съответните избени помещения **са актувани като държавна собственост като построени върху държавна земя на осн. чл. 6 от ЗС, от 1952 г.**

*идно от писмо от 09.12.1998 г. до Областния управител на *арненска област от Кмета на община * е представена преписка за отписване от актовете книги за държавна собственост на 51 жилища със съответните избени помещения , които са построени през 1952 г. и финансирани от МТ - управление обект 586. Посочено е, че съгласно ПМС 156/1973г. същите са отписани от баланса на „*“ и „* завод“ и са предадени за стопанисване на „*“. Сочи се, че на основание на решение на ОБНС жилищата са върнати, поради което същите отговарят на чл. 2, ал.1, т.6 от ЗОС и са общинска собственост.

Съгласно писмо от 17.01.2000 г. на кмета на район * до директора на главна дирекция собственост и стопанство е предложено актуване на имоти в бл. 12, кв. ** *, ет. 1, ап. 16 със застроена площ от 98,68кв.м. и прилежащо избено помещение 16,17кв.м.

Не се спори, а и от представената от Община * преписка по съставяне на АОС, се установява, че въз основа на договор за доброволна делба на общинското жилище, представляващо ап.16 са обособени две нови жилища ап.16 и ап.16а, предмет на АЧОС №*/27.08.2020 г. и №*/27.08.2020 г.

идно от АЧОС №/27.08.2020 г., същият е издаден на основание чл. 59, ал. 1 от ЗОС за апартамент №16, ведно с прилежащо избено помещение с площ от 7.20 кв.м. Под номер на предходно съставен акт е посочен АОС №*/15.03.2000 г.

Съгласно АЧОС №*/27.08.2020 г., същият е издаден на основание чл. 59, ал. 1 от ЗОС за апартамент №16а, ведно с прилежащо избено помещение с площ от 6.72кв.м. Под номер на предходно съставен акт е посочен АОС №*/15.03.2000 г.

Цитираният по горе АчОС №*/15.03.2000 г./л.19/ е съставен на основание чл. 2, ал. 1, т.6 от ЗОС, чл. 156, ал. 3 от ППЗДС /бр. 24 от 97г./, Писмо */*/22.12.1998 г. на обл. У-л. * същият е описан като собствен на общината апартамент с площ от 98,68кв.м., и избено помещение с площ от 16,17 кв.м. **Като граници на избеното помещение са посочени: коридор, изба от вход *, изба на ап. 23.** Като по-рано съставен акт е посочен Акт №*/17.12.1998г.

*идно от документите за собственост на ап. 23 /л.21-л.24/, като граници на избеното помещение, принадлежащо към ап.23, са описани: изба на ап. 20, тревна площ, тревна площ, изба на ап. 22 и избен коридор.

Съгласно писмо от 17.01.2000 г. на кмета на район * до директора на главна дирекция собственост и стопанство е предложено актуване на имоти в бл. 12, кв. ** *, ет. 1, ап. 16 със застроена площ от 98,68кв.м. и прилежащо избено помещение 16,17кв.м.

От приетото по делото заключение на допуснатата СТЕ се установява, че от извършения оглед на място вещото лице е установило, че процесната изба №20 се намира в югоизточната част на избения етаж при граници: на север граничи с коридор, на изток граничи с тревна площ, на юг граничи с изба №23 и коридор. * Заповед №*/08.09.2021г. на Кмет на район „*“ за изземване на прилежащо избено помещение към ап.16, който след доброволна делба е разделен на две жилища - апартаменти (ап.16 и ап.16а) със съответно разделено избено помещение на две изби, които са прилежащи към ап.16 и ап.16а. От приложения архитектурен план на избения етаж **(архитектурно заснемане)**, служещ за делба на избено помещение към ап.16, приложен на стр.105 от делото и от извършения оглед се установява, че поделямата изба съответства по местоположение и граници на процесната изба №20. Изба №20 съответства също на поделямото избено помещение, по размери и форма, на приложения към делото архитектурен проект за доброволна делба. На приложения архитектурен план (архитектурно заснемане) на избения етаж е изчертана грешно северната посока. Чертежа е грешно ориентиран, като е завъртян на 180 градуса. *ещото лице сочи, че при извършения оглед, от установените номерации на избените помещения и приложения към делото архитектурен проект на избения етаж не може да се установи избено помещение, което да съответства на описанието в документа за собственост- Договор №*/05.07.1991г. за продажба на държавен недвижим имот по реда на наредбата за държавни имоти - избено помещение №20 с полезна площ 7.29кв.м., при съседни за избата: тревна площ, изба №18, коридор, скривалище. * съдебно заседание вещото лице уточнява, че такова не съществува на място, така както е описано в документа за собственост. Избеното помещение, по описание в документа за собственост, би трябвало да се намира в северната част на избения етаж, но при така описаните съседни няма такава изба на място. Установява при оглед обособени четири избени

помещения в северната половина на избения етаж, образувани, като са използвани съществуващите зидове на сградата и допълнителни изградени преграждащи стени от дървен материал. *ещото лице сочи, че избеното помещение ползващо част от площадката на избения етаж и пространството под стълбището, както и „Г“ - образното избено помещение се ползват, по данни на ищците, от собствениците на ап.16 и ап.16а. * съдебно заседание вещото лице уточнява, че помещенията могат да се обособят като изби, но с инвестиционен проект.

Събрани по делото са и гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Анастасия С.ова Христова. От показанията на свидетелката се установява, че ищците живеят в жилищния блок от 1980 г. на втория етаж, свидетелката на третия етаж над тях, като имали маза, която се намирала непосредствено до мазата на свидетелката, вратата ѝ се намирала вляво от собствената ѝ. никой не се бил местил от една маза в друга. Към Апартамент 16 имало обособена маза от единия коридор от дървен материал и се ползвало като маза. Една маза № 17, я ползвали две семейства, които живеели в ап. 16. И двете жилища били общинска собственост.

Предвид така установеното от фактическа страна се налагат следните **правни изводи:**

Предявеният иск намира правното си основание в разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ГПК.

Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса в тежест на ищците е да установи в условията на пълно и главно доказване твърденията, с които обосновава правния си интерес от търсената защита, като установи наличието на свое защитимо материално право, като докажат изложените в исковата молба твърдения, че са собственици на процесното избено помещение, придобит на посоченото в исковата молба основание – чрез продажбена сделка, както и идентичност на придобитото от тях избено помещение с актуваното от ответната община, предмет на АОС и заповедта за изземване. * тежест на ответника е да установи противопоставимо свое право на собственост, породено на твърдяното основание, както и наведените правоизключващи възражения, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, в т.ч. посоченото в АОС основание за придобиване на избеното помещение.

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения, дадени в т. 1 на

Тълкувателно решение № 8 от 27.11.2012 г. на *КС по т.д. № 8/2012, ОСГТК, правният интерес от отрицателния установителен иск за собственост може да е налице, когато ищецът заявява самостоятелно право върху вещта, както и при конкуренция на твърдяни от двете страни вещни права върху един и същ обект. Интерес от предявяване на отрицателен установителен иск е налице и когато ищецът има възможност да придобие имота на оригинално основание или по реституция, ако отрече претендираните от ответника права.

Съобразно наведените от ищите фактически твърдения за наличие на самостоятелно право на собственост върху имота въз основа на придобивна давност, чието съществуване би било отречено от неоснователната според ищите претенция на насрещната страна в спора, която оспорва правото на собственост на ищите върху имота, настоящият съдебен състав намира, че за последните е налице правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост.

* контекста на изложените фактически твърдения установяването на собствеността на избеното помещение следва да се разглежда като принадлежност към главната вещ /жилище/, доколкото същото не съставлява самостоятелен обект на собственост. * тази връзка и доколкото твърденията на ищите са, че процесното избено помещение е принадлежност към придобитото от тях жилище, представляващо апартамент №20, съдът намира предявеният иск за процесуално допустим.

За основателността на така предявения отрицателен установителен иск в тежест на ответника е да установи по безспорен начин, че е собственик на процесния имот.

За установяване собствеността върху процесния имот са представени АЧОС №*/27.08.2020 г. и №*/27.08.2020 г., съобразно които като частна общинска собственост е актуван апартамент №16 и №16а и избени помещения с площ от 13,92 кв. общо.

Актовете за държавна и за общинска собственост имат констативно, а не конститутивно действие и при оспорването им в тежест на общината е да докаже наличието на посоченото в акта правно основание за придобиване на собствеността върху имота. Съставянето на такъв акт не се отразява на режима на собствеността. Тъй като оспорването им представлява твърдение за отрицателен факт, доказването му се осъществява чрез доказване на изключващите го положителни такива (в този смисъл решение № 310 от

03.01.2012 г. по гр.д. № 456/2011 г. на *КС, II г.о., решение № 321 от 14.10.2011 г. по гр.д. № 1167/2010 г. на I г.о., решение № 269 от 03.08.2012 г. по гр.д. № 643/2011 г. на I г.о.).

Поради това при спор за собственост оспореният АОС не е годно доказателство за установяване правото на собственост и именно легитимиращият се с него следва да установи основанието, на което е издаден. Когато в акта е посочено като основание само правната норма, послужила като основание за актуването, но не и конкретен придобивен способ, същият няма легитимиращо действие досежно правото на собственост на общината.

* настоящия случай ответната община е представила преписката по съставяне на оспорените актове за частна общинска собственост.

От представения акт №*/17.12.1990 г. се установява, че имотите, находящи се на адрес гр. *, жил. блок * и *, общо 24 бр. апартаменти, сред които във вх. * – ап.1, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 и 24 със съответните избени помещения са актувани като държавна собственост като построени върху държавна земя на осн. чл. 6 от ЗС, от 1952 г.

Съгласно чл. 6 ЗС /редакция от 1951 г./ държавни стават имотите, които държавата придобива съгласно законите, а така също и имотите, които нямат друг собственик.

* случая не е спорно, че имотите, находящи се в адрес гр. *, жил. блок * и *, са изградени върху държавна земя и са станали държавна собственост по силата на закона - по приращение по смисъла на чл.92 ЗС. Последното се подкрепя и от представените писмени доказателства - писмо от 09.12.1998 г. до Областния управител на *арненска област от Кмета на община *, в което е посочено, че процесните жилища, ведно с избените помещения са построени през 1952 г. и финансирани от МТ -управление обект 586 и съгласно ПМС 156/1973г. са отписани от баланса на * и * завод и са предадени за стопанисване на *. Т.е. същите са били собственост на Държавата.

Спорният по делото въпрос е относно идентичността на актуваното избено помещение като принадлежност към ап. 16 и прилежащото на ищците избено помещение №20 като принадлежност към ап. 20.

* документа за собственост въз основа на който са съставени актовете за общинска собственост - **АчОС №*/15.03.2000 г.**, е актуван като собствено на общината жилище, ведно с избено помещение с площ от 16,17 кв.м., като

граници на избеното помещение са посочени: коридор, изба от вход *, изба на ап. 23.

От приетата по делото СТЕ, чието заключение съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, се установи, че актуваното избено помещение, предмет на заповедта на кмета за изземване, е идентично на ползваното от ишците избено помещение №20. Това се подкрепя и от данните в АЧОС №*/15.03.2000 г., съгласно което избеното помещение собственост на общината граничи с изба на ап. 23, а документите за собственост и показанията на свидетелката Христова сочат, че до нея се намира изба №20, която всъщност е изба на апартамент №16. Фактът, че ползвателите на ап.16 ползват друга изба в сградата е ирелевантно към предмета на спора относно идентичността на собствената на общината изба, предмет на акта за общинска собственост и владяната от ишците.

Както се посочи по-горе от показанията на разпитания по делото свидетел *, които съдът кредитира като непосредствени и последователни, се установи, че ишците владеят и ползват избеното помещение до нейната изба, прилежаща към апартамент №23.

*ещото лице категорично е установило, че описаното в документа за собственост на ишците от 1991 г. избено помещение не съществува на място.

ъз основа на по-горе изложеното, съдът приема, че избеното помещение, обективизирано в АЧОС №/27.08.2020 г. и №*/27.08.2020 г., е идентично на владяното от ишците.

От анализа на изложените обстоятелства съдът намира, че същото е станало собствено на общината по силата на закона- на основание чл. 2, ал. 1, т.6 от ЗОС, чл. 156, ал. 3 от ППЗДС /бр. 24 от 97г./, Писмо */*/22.12.1998 г. на обл. У-л, след като преди това е било държавна собственост. Процесната изба като принадлежност към главната вещ не е придобита от ишците въз основа договор №*/05.07.1991 г. за продажба на държавен недвижим имот от Общински народен съвет, а фактическата власт, която са установили върху същото поставя началото на недобросъвестно владение в тяхна полза.

Съдът намира, че ишците към настоящия момент не могат да се бранят с противопоставимо право за придобиване на избеното помещение на оригинарно основание – придобиването му по давност.

По силата на чл. 86 от ЗС /в редакцията към Д* бр. 14 от 19.02.1988г., действала до 1996г./, съществува законова забрана за придобиване по давност

на държавна, респ. общинска собственост. По начало едва след месец юни 1996г. би могъл да бъде поставен в течение давностен срок против собственик – държава или община. С изричната норма на чл. 7 от ЗДС, законодателят е регламентирал възможността за придобиване по давност на такава собственост, ако тя е частна, и началният момент, от който тази давност започва да тече, е влизането в сила на тази норма, т.е. – 01.06.1996г. *ладението, осъществено преди този момент не може да се зачете за годно и да се черпят права от него. Определянето на края на този давностен срок става по общите правила за отчитане на сроковете и тъй като се касае за срок, който се брои по години, с начало 01.06.1996г., то краят му е на последното число на предходния месец на последната година – тоест – при общата, 10 годишна давност по чл. 79 ал. 1 от ЗС, която е приложима в случая – на 31.05.2006г.

С разпоредбата на пар. 1 от ЗДЗС от 2006г. обаче, е въведен мораториум, спиращ течението на срока, считано от 31.05.2006г., който е последният ден на последната година, в който придобивният срок изтича.

Съгласно пар. 1 от ЗД на ЗС от 2006г. давността за придобиване на държавни и общински имоти не тече до 31.12.2014г.

С оглед законовата разпоредба на параграф 1 от Закона за допълване на ЗС, а именно, че давността за придобиване на имоти – частна държавна или общинска собственост спира да тече до 31 декември 2022 г. , следва да се приеме, че срокът не е изтекъл и към този момент.

Следователно за периода от 1990г. до 1996г. давност в полза на ищите не може да тече. От 01.06.1996г. по аргумент на противното на забраната на чл.86 от ЗС, редакция Д*, бр. 33/1996г. да се придобива по давност публична държавна и общинска собственост следва, че може да се придобива частна държавна и общинска собственост. Давността за придобиване по давност на процесния имот до датата на предявяване на исковата молба в съда не е породила правният си ефект, тъй като не е изтекъл изискуемият 10 годишен период от време – по аргумент на § 1 от ЗД на ЗС /Д* бр. 46/2006г., в сила от 01.06.2006г.; изм. бр. 105/2006г.; изм. бр. 113/2007г., в сила от 31.12.2007г.; изм. бр. 109/2008г., в сила от 31.12.2008г., изм. бр. 105 от 2011 г., в сила от 31.12.2011 г. ., изм. и доп., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 31.12.2014 г. бр. 7 от 2018 г., в сила от 31.12.2017 г. , обн., Д*, бр. 46 от 2006 г.; посл. доп., бр. 18 от 2020 г.), с който е наложен мораториум и давността за придобиване на държавни или общински имоти спира да тече до 31.12.2022 г.

С Решение № 3 от 24 февруари 2022 г. по конституционно дело № 16 от 2021 г., с което се обявява за противоконституционни разпоредбите на § 1, ал. 1 от Закона за допълнение на Закона за собствеността (обн., Д*, бр. 46 от 2006 г.; посл. доп., бр. 18 от 2020 г.) и на § 2 от заключителните разпоредби на Закона за изменение на Закона за собствеността (Д*, бр. 7 от 2018 г.), е с действие за напред, поради което не може да се приеме, че изискуемият десетгодишен давностен срок за упражняване на владение върху процесното избено помещение е изтекъл към датата на предявяване на иска -27.09.2021 г.

Следователно, независимо от това дали е упражнявана трайно и необезпокоявано фактическа власт по отношение на процесния имот, ищците не са могли да го придобият по давност.

По изложените съображения, следва да се приеме, че общината е установила по надлежен ред правото си на собственост върху процесния имот. Предявеният отрицателен установителен иск е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 78, ал. 8 вр. 3 ГПК и предвид отправеното искане, ищците следва да бъде осъдени да заплатят на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на 150 лева, на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за правна помощ.

*оден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХ*ЪРЛЯ предявения от *. Т. *, ЕГН ***** и Ж. А. *, ЕГН *****, и двамата с адрес гр. *, кв. *, ж.к. ** бл.12, вх. *, ет.2, ап.20, отрицателен установителен иск за приемане на установено по отношение на ищците, че Община *, Булстат *, адрес: гр.* ул.*, не е собственик на избено помещение с № 20 с площ от 7,29 кв.м., находящо се в избения етаж на вход „*“, блок 12, в жк **, кв.*, гр.*, при граници на същото: тревна площ, изба на ап. 23, коридор, коридор, тревна площ, на основание чл.124 ГПК.

ОСЪЖДА *. Т. *, ЕГН ***** и Ж. А. *, ЕГН *****, и двамата с адрес гр. *, кв. *, ж.к. ** бл.12, вх. *, ет.2, ап.20, да заплатят на Община *, с адрес гр. *, бул. „*, сума от 150лева /сто и петдесет лева/, представляваща направените пред настоящата инстанция съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 78, ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред *арненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – *: _____